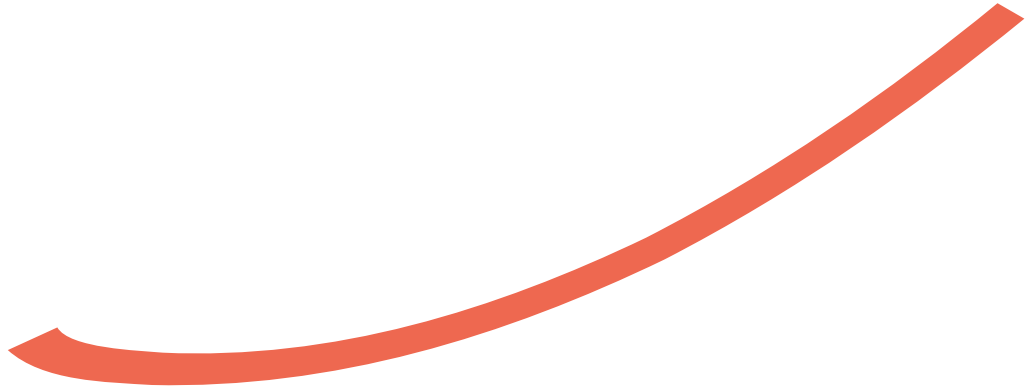

REFLEXIONS SOBRE EL PEDAGOG I PSICOPEDAGOG EN UN PUNT DE TROBADA

En un debat sobre els Punts de Trobada i el rol del pedagog i psicopedagog, es van identificar més preguntes que respostes en un espai on les actituds i emocions estan a flor de pell les 24 hores del dia i modifiquen conductes i pensaments, que es converteixen en
FACTORS DE RISC.

ROSER ALGRE I MARTIN¹
Col·legiada núm. 1521
Barcelona, gener 2015

En un debat sobre els Punts de Trobada i el rol del pedagog i psicopedagog, es van identificar més preguntes que respostes en un espai on les actituds i emocions estan a flor de pell les 24 hores del dia i modifiquen conductes i pensaments, que es converteixen en FACTORS DE RISC.

A les 17h ens vam trobar al Col·legi de Pedagogs, quatre persones del Grup de Treball de Pedagogia Social, amb qui vam parlar llarga i animadament sobre pedagogia i psicopedagogia, on vaig compartir la meua curta, però intensa, experiència com a psicopedagoga en un punt de trobada, un servei que té per objectiu, facilitar la interacció pares-fills preservant els Drets dels pares en l'exercici del seu rol, i sobretot els Drets de l'Infant pensant en el seu bé superior.

I malgrat la definició d'aquest espai, on es vol preservar el rol de pare/mare i per tant el rol educatiu que té, el pedagog/a i psicopedagog/a no està contemplat com a professional d'aquest servei. Però tornem a la definició, diu que es vol preservar el rol, però quin rol? El rol que utilitzaven el pare/mare que els va conduir a la separació dels seus fills?

En tot aquest conflicte de separació que s'està vivint dins d'aquestes famílies en crisi, algun servei esta OFERINT pautes de criança alternatives als adults? Se'ls ORIENTA en la seva parentalitat? Se'ls ACOMPANYA en la comprensió de les seves accions i en la repercussió de les mateixes en els infants? Es dona SUPORT als infants donant eines per encarar situacions límit en el seu dia a dia?

Els punts de trobada, segon el Decret 357/2011 han de posar un espai físic on es puguin trobar les famílies. Informar si hi ha problemes. Evitar que es vegin les parts adultes ens conflicte. I esperar que la cosa funcioni. I si no funciona informar. I mentrestant actuen totes les emocions possibles: la ira dels adults, la tristesa dels infants, la manipulació dels adults, la sobreexposició a actuacions límit pels infants, la inseguretat, temors i ansietat dels infants, etc. Actituds i emocions que actuen les 24 hores del dia i modifiquen conductes i pensaments, que es converteixen en FACTORS DE RISC i no de protecció.

I aquesta es una altra pregunta, que fan els pares, mares i fills amb aquestes emocions? Durant els mesos que determina la sentència -sis o més- se'ls ajuda a entendre-les i gestionar-les? Es modifiquen les pautes de criança que els van portar a aquesta situació límit i que afecten negativament als infants?

I aquestes pautes no les hauria de donar un pedagog/a o psicopedagog/a? Perquè no hi són contemplats? Donada la definició, caldria esperar un professional d'aquest perfil.

Vam acabar la trobada identificant més preguntes que respostes. El que si vam concloure és que cal fer bullir l'olla amb totes les reflexions possibles dels professionals que coneixen el tema i fer aportacions positives que condueixin a una millora del benestar d'aquest perfil de famílies, de persones, de pares, mares i fills.

1-Psicopedagoga, membre del Grup de Treball de Pedagogia Social del Col·legi de Pedagogs de Catalunya

Els pensaments, criteris i judicis expressats en l'article són exclusivament els de l'autor/a
L'article pot ser reproduït, citant-ne l'origen i l'autor/a